

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання X

№ 70 (1082)

СУБОТА

31 ЧЕРВНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

Мон. ...

Великий інтерес, одностайна підтримка

Комсомольці і молодь заводу «Червона зірка» з великою увагою слідували за роботою міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій у Москві. Документи цього форуму стають хвилюючою темою бесід молодих робітників у цехах і на дільницях.

Особливий інтерес молодих червонозорівців викликав виступ голови делегації КПРС, Генерального секретаря ЦК КПРС Леоніда Ілліча Брежнєва. Цей документ містить глибокий марксистсько-ленінський аналіз сучасного стану боротьби народів проти імперіалізму і реакції, розстановки класових сил на світовій арені. Молодь другого механоскладального цеху разом з комуністом Г. С. Балканом вивчила вже перший розділ виступу Л. І. Брежнєва.

Групкомсорг дільниці цього цеху Олена Галак сказала:

— Не можна не радіти з

того, що кожен виступ на Народі пройнятий турботою про збереження миру на землі, про згуртування комуністів і всіх прогресивних сил світу для відсічі агресивним устремлінням американського імперіалізму.

Ковали дільниці гарячого штампування цеху провели в обідню перерву бесіду по матеріалах Народи. Олексій Іванович Волович, комсорг цеху 30-х років, неголосив, зокрема, що Народа є важливою віхою в міжнародному комуністичному і робітничому русі.

Комсомольці і молодь заводу гаряче бажать успіхів учасникам Народи. Їх привітом у Кремль є надпланові сівалки, що сходять з конвейєру, трудявничий комсомольський ентузіазм.

П. КОВЕРГА,

секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка».

м. Кіровоград.

На міжнародній Народі комуністичних і робітничих партій

Міжнародна Народа комуністичних і робітничих партій 12 червня продовжувала свою роботу.

На ранковому засіданні головував тов. Х. Г. С. Ратнавіра, член Політбюро ЦК Комуністичної партії Цейлону. Учасники Народи одностайно прийняли вітальну телеграму тимчасовому революційному уряду Республіки Південний В'єтнам. Потім було прийнято заяву солідарності з комуністами і демократами Греції, які борються проти військово-фашистської диктатури.

Головуючий на засіданні тов. Х. Г. С. Ратнавіра інформував делегації, що на адресу Народи надійшли численні листи від колективів заводів, фабрик, колгоспів і радгоспів Радянського Союзу, від

партійних і громадських організацій, від окремих радянських громадян з привітаннями Народи та побажаннями їй успіхів. Народа висловлює подяку всім радянським трудящим і організаціям за їх теплі привітання та побажання.

На ранковому засіданні в обговоренні питань, які стоять на порядку денному Народи, взяли участь: Генеральний секретар Комуністичної партії США тов. Г. Холл, заступник Голови Лівой партії — комуністи Швеції — тов. Л. Вернер, Генеральний секретар ЦК Суданської комуністичної партії тов. А. Х. Махджуб, Голова Комуністичної партії Бельгії тов. М. Дрюмо, Генеральний секретар ЦК Партії народний авангард Коста-Ріки тов. М. Мора.

СТВОРЕННЯ ТИМЧАСОВОГО РЕВОЛЮЦІЙНОГО УРЯДУ

ХАНОЙ. (ТАРС). Як повідомляє агентство АПВ, з 6 по 8 червня у визволеній зоні Південного В'єтнаму проходив конгрес представників народу Південного В'єтнаму. Він дстав схвалення і підтримку всіх політичних партій, масових організацій, релігійних общин і національностей Південного В'єтнаму.

Делегати одностайно прийняли основну резолюцію конгресу про створення Республіки Південний В'єтнам, про утворення тимчасового революційного уряду Республіки Південний В'єтнам і створення консультативної ради при уряді.

Конгрес одностайно схвалив список членів тимчасового революційного уряду і його консультативної ради.

СВІТИТИ ЗАВЖДИ!

На людному місці в центрі Новоархангельська встановлено вітрину «Комсомольського прожектора». Місце людне, але перехожі минають ту вітрину, не затримуючись. А їй справді, чого зупинитися, коли вона майже завжди пуста? Вряди-годи районний штаб «КП» згадає про її існування і тоді терміново випускається листівка, в яких далі висміювання якогось Іваненка чи Петренка, що він себе неспроможно в громадському місці, прожектористи не йдуть.

Звичайно, «КП» повинен направляти свої гострі промені проти окремих людей, які порушують правила нашого співжиття, та коли це стає системою, тоді така практика нагадує стрільбу з гармат по горобцях. Бо ж у «Комсомольського прожектора» є важливіші завдання. Це і рейди-пе-

ревірки використання техніки, і рейди-перевірки стану підготовки до польових робіт, і рейди по робітничих гуртожитках, і рейди якості продукції...

Мавряд чи можна перелічити всі ділянки, де б не можна було спалахнути променям «КП». І від того, наскільки вони яскраві, наскільки б'ють у ціль, залежить і бойовість «Комсомольського прожектора», і його авторитет. «Молодий комуніст» уже писав про прожектористів селища Нової Праги, що в Олександрійському районі, про злободенні і гострі випуски «КП» в колгоспі імені Жданова Кремгесівського району. А сьогодні ми розповімо про те, як в Олександрійському районі діють штаби «КП», як вони домагаються результативності своїх виступів, борються за дієвість своїх рейдів.

Роботою «Комсомольських прожекторів» первинних комсомольських організацій тут керує районний штаб. Крім того, що він складає рекомендації, штаб час від часу проводить в масштабах району масові рейди-перевірки. Останній з таких рейдів було проведено по перевірці збереження мінеральних добрив і підготовці сільськогосподарської техніки та інвентаря до польових робіт. В ньому взяли участь прожектористи всіх колгоспів і радгоспів, відділень «Сільгосптехніки». Більше 150 комсомольських активістів проаналізували стан справ у районі, виявили недоліки, узагальнили передовий досвід.

Серйозну тривогу викликав стан підготовки техніки в колгоспі «Заповіт Леніна». Тут із сімнадцяти тракторів до роботи в полі було підготовлено лише дванадцять, з восьми сівалок відремонтовано було тільки половину. Прожектористи «відкрили» біля тваринницьких ферм купи місцевих добрив, які ніхто найближчим часом і не збирався вивозити на поля. Акт перевірки прожектористи передали правлінню колгоспу, яке й обговорило на своєму засіданні матеріали «КП». Комсомольські збори теж обговорили результати рейду. На зборах вирішили: мобілізувати комсомольців і

молодь на вивезення місцевих добрив на поля. Було проведено кілька недільників. Партійна організація артілі разом з комсомольською зміцнили кадри ремонтників, взяли під свій контроль хід підготовки техніки до польових робіт. Так спільними зусиллями було ліквідовано тривожне становище, яке склалося з підготовкою техніки. Польові роботи в артілі зустріли дружно, вся техніка вийшла на поля.

У дбайливого господаря завжди все на місці, в доброму стані. Цього не можна було сказати про бригадира тракторної бригади № 1 колгоспу імені Куйбишева. Настала зима, а техніка так і залишилася там, де її застигли морози. Десь серед степу, куди взимку ніхто не навідується, під снігом іржавіли механізми. Та комсомольські прожектористи артілі помітили це. Провели рейд, розкопали з-під снігу скроби. Виявилось, що багато деталей стали непридатними для дальшої експлуатації. Про це повідомили правлінню, ще й запропонували, щоб з винуватців було стягнуто за таке недбайливе ставлення до техніки.

Прожектористи Червонокам'янского відділення «Сільгосптехніки» звернули увагу на те, що з колгоспів часто надходять скарги про поганий

ремонт тракторів. Вирішили розібратися як слід. Виявили, що бригада ремонтників проводила ремонт з порушенням технічних вимог, траплялися випадки, коли нові деталі йшли «наліво». Документи, які зібрав прожектористи, було передано керуючому відділенням, а редколегія випустила стіннівку, в якій добре відобразилося горе-ремонтникам. Адміністрація відділення звжила необхідних заходів, після чого якість ремонту тракторів значно поліпшилася.

Весняні рейди-перевірки в Олександрійському районі зробили свою добру справу. Але прожектористи не склали зброю. Вони тримали під контролем хід польових робіт, робили нічні рейди по перевірці закриття вологи, використання техніки у дві зміни тощо. Зараз комсомольські прожектористи знову в поході. Вони перевіряють, як підготовлено техніку до збирання врожаю. В цьому поході вони не самі. До рейдів залучаються члени комітетів комсомолу, активісти. Адаже прожектористи району добре пам'ятають, що «КП» світитиме лише тоді, коли в його роботі братимуть участь добровільні помічники, люди завзяті, принципи. Того вимагає загальна справа.

В. ГАНОЦЬКИЙ.

ВАХТА МІСТА ЮНОСТІ

СЕВЕРОДОНЕЦЬК, ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ, 13 червня. (РАТАУ). Трудова вахта в цехах Севєродонецького хімічного комбінату імені Ленінського комсомолу ознаменувалася великою перемогою. Достроково виконано державне завдання по додатковому випуску мінеральних добрив у першому півріччі. Хлібороби одержали понад план 80 тисяч тонн туків.

Молоді хіміки Севєродонецька — одні з ініціаторів змагання комсомольсько-молодіжних колективів республіки за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Тут

вирішено за рахунок удосконалення технологічних процесів збільшити в цьому році потужності по випуску азотних добрив на десятки тисяч тонн. Зобов'язання успішно виконується. Від впровадження заходів по комплексних планах НОП уже закончено понад мільйон карбованців.

На честь 50-річчя комсомолу України на комбінаті буде проведено тиждень ударної вахти. Почесне право відкрити її надано передовій зміні Петра Лапченка з цеху карбаміду, на рахунок у якій сотні тонн надпланових туків та багато зекономленої сировини.

5 МІЛЬЙОНІВ ВІДВІДУВАЧІВ

УЛЬЯНОВСЬК, 12 ЧЕРВНЯ. (КОР. ТАРС). П'ятимільйонний відвідувач побувар сьогодні в Ульяновському будинку-музеї В. І. Леніна. Ним був учитель історії 78-ї середньої школи міста Дніпропетровська А. Ю. Славіцький, який робить з групою педагогів своєї області екскурсію по ленінських місцях. Секретар партбюро музею А. Д. Руднев підніс А. Ю. Славіцькому бібліотечку книг про Леніна.

— Те, що саме я виявився п'ятимільйонним відвідувачем цього священного будинку, звичайно, справа випадкова, — сказав А. Ю. Славіцький. — Закономірним є інше — п'ять мільйонів людей з усієї землі, які побували тут. Ім'я Леніна дороге кожній людині, і побувати в будинку, в якому минули його дитинство і юність, — заповітна мрія мільйонів.

Майже сорок років тому, 7 листопада 1929 року, в день 12-ї річниці Великого Жовтня, в Ульяновський будинок-музей В. І. Леніна увійшов перший відвідувач. Потім екскурсантів з кожним роком збільшувалася. У цьому році в будинку-музеї уже побувало близько 300 тисяч чоловік.

Завтра—День медичного працівника

Ця мила дівчина — медсестра урологічного відділення обласної лікарні. Стаж роботи у дівчини не дуже великий, але подяк від хворих у неї чи не найбільше.

Олена Ткаченко — комсорг відділення.

Фото М. Тернавського.

ЖИВИЙ З ЖИВИМИ

О. Д. СТАСОВА

УЧИТЕЛЬ І ДРУГ

До 100-річчя від дня народження В. І. Леніна

Вперше я дізналась про Володимира Ілліча від Надії Костянтинівни Крупської. Ми обидві були тоді вчительками недільних шкіл для робітників і часто зустрічались. З того часу наш зв'язок не припинявся, незважаючи на те, що труднощі, зв'язані з перебуванням у підліллі і еміграції, дуже не сприяли цьому.

Пригадуються листи Володимира Ілліча з-за кордону в Росію в 1902—1905 рр. Нам довелось тоді вести велику боротьбу з «Рабочей мыслью» і її послідовниками — «економістами», а пізніше — з меншовиками. Коли внаслідок арештів товариші вбивали з наших рядів, ми з великою обережністю залучали нових людей, а в листах

до Володимира Ілліча скаржились, що нам не вистачає працівників. І от в 1905 р. в одному з листів Володимир Ілліч різко осудив нас за це. «Потрібні молоді сили, — писав він. — Я б радів прямо розстрілювати на місці тих, хто дозволяє собі говорити, що людей нема. В Росії людей тема, треба тільки ширше і сміливіше, сміливіше і ширше, ще раз ширше і ще раз сміливіше вербувати молоді, не боячись її». (В. І. Ленін. Твори, т. 8, стор. 121).

В бурхливі дні першої російської революції, навчаючи нас того, як треба підготувати збройне повстання проти царської самодержавства, В. І. Ленін писав: «Діть до молоді. Засновуйте негайно бойові дружини скрізь

і всюди і у студентів, і у робітників особливо, і т. д. і т. д. Хай відразу ж організуються загони від 3 до 10, до 30 і т. д. чоловік. Хай відразу ж озброюються вони самі, хто як може, хто револьвером, хто ножом, хто ганчіркою з газом для підпалу і т. д.» (В. І. Ленін, Твори, т. 9, стор. 305).

В кінці серпня 1905 р. мене направили в Женеву відати всіма технічними справами Центрального Комітету. Тоді я вперше побачила Володимира Ілліча. Приїхавши в Женеву, я пішла на квартиру «до Іллічів». Це була квартира Володимира Ілліча, Надії Костянтинівни і її матері Єлизавети Василівни. Вдома я застала одного Володимира Ілліча. Він мене посадив у загальній кімнаті (це була кухня і одночасно їдальня) і почав про все розпитувати: про Петербург, Петербурзький комітет, про те, що робить ся в Росії. Якраз весною і літом 1905 року проходили з'їзди лікарів, учителів, адвокатів та інших груп інтелігенції: вони створили спілки, які утворили «Союз спілок». Я розповіла Володимирові Іллічу, як ми боролись з лібералами на цих з'їздах і в спілках. Володимир Ілліч вислухав мене і сказав: «Знаєте, що ви повинні зробити доповідь про це нашій тутешній російській колонії».

Я розгубилась, бо ніколи не виступала з доповідями. Але Володимир Ілліч переконав мене, що ця доповідь потрібна. В процесі підготовки доповіді я побачила, яким чудовим вчителем і товаришем був Володимир Ілліч. Він терпляче казував на недоліки в плані, а потім в тезах доповіді. На зборах він головував і по закінченні доповіді знову в кількох словах казував на мої помилки.

На зборах російських соціал-демократів 20 жовтня (2 листопада) 1905 р. я вперше почула Володимира Ілліча як промовця. Ленін виступав з рефератом про політичні події в Росії. Виступи Володимира Ілліча залишаються в пам'яті на все життя. Володимир Ілліч так захоплював аудиторію, його промови були проняті такою залізною логікою, що рідко хто наважувався прямо і відкрито заперечити йому. На доповіді Леніна були і меншовики, але під час доповіді вони не зробили ні одного вигуку. Ілліча не переривали. А коли закінчилась доповідь, ніхто з меншовиків не виступив проти Леніна. Тільки наступного дня вони в приватних суперечках висловили свої заперечення проти положень Володимира Ілліча.

(Закінчення в наступному номері).

ВОНИ — З еМ-Пе-Те-У

ЗВІДКИ СТІЛ ПРИЙШОВ!

Ця організація ніде офіційно не числиться і про її існування знають лише «родичі». А функції у неї надзвичайно великі. По перше, тут куються кадри для тресту «Кіровоградпромбу». А по-друге...

Ось про друге хочеться сказати більш детальноше. На території міського профтехучилища № 4 розмістились розкішні майстерні МПТУ № 2. Відтук, взимку, восени чи навесні тут ніколи не буває пусто. Дзвічить шпандарма, стукотять молотки, подалюють кельми.

Загляємо в перше відділення. Столярня. Горні дошок, різні заготовки. А ви далі — уже готова продукція: табуретки, столи, дверні віконні блоки.

Аж не віриться, що все це зроблено руками тих, хто тільки підроків як взяв у руки рубанок.

Володимир Іванович Ковальчук — майстер з виробництва наванчання — ревню захищає свою професію, показує шафи, де в спеціальних ящиках зберігається інструмент кожного учня. Рубанок, фуганок, шерхебель, стамеска, рейсмус, скірка, молоток...

А поряд стоять найновіші верстати — універсальний (виконує 12 операцій), два фугувальних, рейсмусний, фрезерний, свердильний. Проте Володимир Іванович не поспішає знайомити учнів з новою технікою.

— Ще не всі підприємства мають її, — говорить він. — Тож найголовніше — навчити ретельно ремеслу. А на верстатах вони завжди зможуть.

Такий підхід повністю виправдав себе. Зараз у столярній майстерні працює група № 12. Вони навчаються перший рік. Але роботи виконують високорозрядні — виготовляють дверні вікна, настеляють підлогу. Взагалі, роблять все те, чого вимагає програма другого року навчання.

Володимир Іванович не нахвалиться Миколаєм Дипломним, Петром Безюком, Володимиром Олійником, Сергієм Святюком і іншими своїми учнями. Вони вже виготовили всю «столярку» для готельного підприємства і Опішанського профтехучилища, зробили 50 шаф для Аргентинського заводу. Зараз вся група занята виготовленням таких шаф для своїх потреб.

А починали з найпростішого — табуреток і столів.

Табуретка тільки дається простою, — ніби читає думку В. І. Ковальчук. — А на її виготовленні учні розходять всі операції — розкрій матеріалу, стругання, розмітку, виготовлення, скріплення, збирання.

милувидний хлопчина, Саша Кузьмін. — Просто треба бути уважним і весь час себе контролювати.

Саша з такою любов'ю розповідає про це, що його розповідь велика. По перше, він каже про це, що його захопленість у свою професію як світлість в очах. А рік тому він навіть не мріяв про професію будівельника. Мріяв про машинобудування. А потім (досить по-дитячому, але цілком реалістично) подумав: «Що машини? Серед такої маси асоціо «слоєї» не визнаєш. Інше діло будувати на відміч і весь час брати свою роботу. З таким настроєм він і прийшов у училище.

Через кілька місяців він закінчує його. Рік всього провчився, а вже працює на

спорудженні житлових будинків, у школі приміщенні. Сашко завдячу цьому своєму майстрові Івану Дмитровичу Комаренку. Це з його легкої руки Кузьмін, як і 30 його товаришів по групі, одержать кваліфікацію муляра.

ТОНІ ДО ДУШІ ВИСОКОЯКІСНА

Із трьох видів штукатурки Тоня Тарасова вибрала третю — високоякісну. Чому? Тому, що вона їй найбільше сподобалась. Річна, гладенька, гарна. Зробити таку — замилується.

Сергій Михайлович Паркуян, майстер, лише однієї Тоні дозволив обрати для дипломної роботи високоякісну штукатурку. І не помилився. Дівчина захистила роботу на «відмінно».

А зараз Тоня працює на спорудженні житлового будинку у найкращій бригаді штукатурів, яку очолює Алла Павлівна Тимішнина.

Дівчина не тільки прижилась у бригаді. Вона ні на крок не відстає від досвідчених робітників.

— Хоч працювати і важко, але я ніколи не стомлююсь, — говорить Тоня. — Це, мабуть від того, що мені дуже подобається моя робота. Я завжди думаю: все, що я роблю — для людини, з чим вона зустрічається кожного дня, кожної хвилини. Зробити добре — згадуватимуть добрим словом. Ця думка завжди примушує мене робити тільки найкраще.

Г. ПРОКОПЕНКО, спежкор «Молодого комунара».

Кіровоград. МПТУ № 2.

На фото (горі) Петро БЕЗЮК і Микола СЕРБІН збирають віконні блоки (ліпую) Володимир ОЛІЙНИК за свердильним верстатом.

Фото М. Терняського.

ШКОЛА ЛЕНІНА

ФОРМУЛА УСПІХУ

ПРОБЛЕМИ. ДОСВІД. ІНІЦІАТИВА

ПРОПАГАНДИСТИ ОЛЕКСАНДРИ ЗА КРУГЛИМ СТОЛОМ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

АКТИВНІСТЬ СЛУХАЧА І ВЗАГАЛІ АКТИВНІСТЬ

Молоді учасники лепіньських уроків — люди допитливі, вдумливі. І все ж трапляються серед них пасивні. А чому трапляються? Питання це з легких. Для пропагандистів болюче, бо щоб виступити перед слухачами п'ять хвилин, доводиться готуватися годинами, переглядати, прочитати книгу літератури (В. С. Черних із швейної фабрики), і дуже прикро, «коли гра йде на одні ворота: сам розповідати, сам і відповідаєш за слухачів» (А. М. Котович із заводу підійомно-транспортного обладнання).

Співність громадських і особистих інтересів у нашому суспільстві створює міцну основу для виявлення справжнього почуття відповідальності, є запорукою активної участі кожного в громадському житті. Пасивність — це в якійсь мірі втрата почуття відповідальності, почуття господаря своєї країни, відхід до старого, але живучого принципу — моя хата хатина.

Думки пропагандистів відносно того, чому школи так трапляються, відразу розійшлися.

— Недостатньо працюємо з молодими людьми, коли вони після школи приходять на виробництво, — сказала В. С. Ревушенко.

— Не в цьому суть, — заперечив Б. А. Вовненко, — на виробництві інші умови, ніж у школі чи технікумі.

До цього А. М. Котович додав: — У школі вони постійно чують про доброту, справедливість. Коли починають працювати, зустрічаються із протилежними фактами. — На електромеханічному заво-

ді буває, що молодим робітникам по кілька років не підвищують виробничі розряди...

Діалог, діалог... Всі вони в якійсь мірі вносять ясність у порушені питання. Але деякий підсумок можна зробити, коли співставити їх.

Якщо хтось розчаровується у високих ідеалах і закривається у тісному «моя», зіткнувшись лише з першими труднощами, то чи не школа в цьому винна, не комсомольська організація, які навчили бачити світ прекрасним, але не навчили боротися за прекрасне?

Якщо на другий рік роботи на заводі колишній комсомольський активіст і на збори не з'являється, то чи не винна в цьому комсомольського комітету, групи, що не давали доручень, не допомогли відлучити себе господарем заводу, а не просто пильною у великому колективі?

Позбутися пасивності навряд чи можна якімсь загальним методом, без індивідуальної роботи з кожним комсомольцем. І якщо комсомольські організації пасивність окремих молодих людей у житті колективу, у підвищенні політичних і фахових знань розглядатимуть як прикро випадковість, а не як надзвичайну подію, яка свідчить, що оте старе «моя хата хатина», бере в свої лабеті юнака чи дівчину.

Я весь час ототожнюю активність на політизація з активністю взагалі в роботі колективу, комсомольської організації, бо активні слухачі — це, як правило, передові виробничники і навики. Якщо ж брати лише активність на заняттях, то не можна не враховувати рівень майстерності пропагандиста.

ЯК КРАЩЕ—100 чи 20?

На початку бесіди за круглим столом я вже представив читачам пропагандистів. Лише за місяць їх роботи можна судити, що це

люди освічені, з досвідом. Дані міському комсомолу підтверджують це. З 45 пропагандистів, які вели політурки з виробничниками, 33 мають вищу освіту, 15 — три або чотири роки стажу пропагандистської роботи, 13 — більше п'яти років.

Лабораторія у кожного своя. В. С. Черних, яка вела на швейній фабриці три роки семінар «Молодь і суспільний прогрес», а пачетвертий — «Ленінський урок», не лише дістає на заняття потрібні грамплатівки, діафілми, а й разом з гуртківцями відвідує кінофільми. Вона ж часто дістає їм потрібну літературу — як політичну, так і художню. («Мені ж легше підібрати», — поспиніла). На заняттях тут, як правило, панує атмосфера відвертості. Саме тому уроки «Заповітам Леніна, вірні», «Ми — інтернаціоналісти» та інші закінчуються диспутами. Особливо багато було виступаючих на заключному занятті «Ми романтики, або як працювати і жити по Леніну».

На заняттях у Л. Г. Хатюко можна почути більше дифр, ніж уривків з художньої літератури. Але її слухачам, робітникам електромеханічного заводу, саме це й сподобалося.

Якщо А. В. Бригіда проводить кілька підготовчих занять до уроку у формі бесіди і лекції по темі і вимагає, щоб слухачі обов'язково готували конспекти, то В. С. Ревуненко, готуючи урок в індустріальному технікумі, організувала там голосну читку виступу В. І. Леніна «Завдання спілок молоді».

У кожного є свої зачіпки. І шкода, що так рідко зустрічаються керівники уроків між собою. Адже є чимало питань, які хотілось б спільно вирішити.

О. П. Спасов, директор Олександрійського індустріального технікуму, твердить, що краще лепіньський урок проводити, коли слухачів не 90—100, а 20—30. Такої ж думки і секретар комсомольської організації заводу підійомно-транспортного обладнання Геннадій Закохайло. А от у колгоспі «Іскра» Гайворонського району, де пропагандистом І. В. Маличенко, в уроках бере участь по 100 і більше чоловік, і проходять ці уроки на високому рівні...

Видно, було б доречно пропагандистам, керівникам лепіньських уроків зустрітись в ширшому колі.

В. ЦВЯХ, спежкор «Молодого комунара».

Закінчення. Початок в номері за 7 червня ц. р.

У ПОСТІЙНИХ КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Як уже повідомлялося, постійні комісії Верховної Ради Української РСР у сферах молоді, на народній освіті, законодавчих передбачень, по охороні здоров'я і соціальному забезпеченню, попередньо обговорили проект Кодексу про шлюб та сім'ю Української РСР, доручили підготовчий групі комісії узгодити зауваження і пропозиції по проекту, що надійшли від трудящих, міністерств і відомств республіки.

10 червня відбулося спільне засідання згаданих постійних комісій. За дорученням голови комісії засідання відкриває голова Комісії по народній освіті Ю. А. Ярошук, з повідомленням про підсумки обговорення проекту Ко-

дексу про шлюб та сім'ю Української РСР виступив керівник підготовчої групи, голова Комісії законодавчих передбачень Я. Ю. Пацюк.

Учасники спільного засідання — члени постійних комісій Верховної Ради УРСР — одностайно схвалили уточнений текст проекту Кодексу про шлюб та сім'ю із змінами і доповненнями, що їх запропонувала підготовча група, а також з урахуванням зауважень висістих депутатами на засіданні комісії.

Відбулося засідання Комісії Верховної Ради Української РСР по охороні здоров'я і соціальному забезпеченню. Депутати, заслухавши повідомлення голови комісії — директора Харківського науково-дослідного інституту загальної і спеціалізованої хірургії, професора О. О. Шалімова, висловили ряд пропозицій і зауважень, спрямованих на подальший розвиток охорони здоров'я і поліпшення медичного обслуговування населення Української РСР. Комісія також затвердила план роботи на друге півріччя 1969 року. (РАТАУ).

ДЕ ВИ, ЛИЦАРІ?

Почнемо з прикладу. Молодь села Великі Трояни Ульяновського району збиралася в клубі відпочити, повеселитися. Сільські аматори готувалися до репетиції. Все було, як завжди, і раптом...

Можливо, це трапилося і не раптом, бо ледарі і хулігани Леонтія Окіпняка знало все село. Хлопці й дівчата знали, що Леонтій разом з приятелями може зіпсувати вечір відпочинку, образити дівчину, брудно вислатися.

І ось він з'явився в клубі. Дівчата принишкли, хлопці зробили вигляд, що не помічають Окіпняка і його дружки Миколу Кучеренка. А їм цього й треба було. Від цензурних пісень і грубої лайки перейшли до дій: стукали кулаками по стозу, ображали всіх, хто потрапляв їм на очі.

Але чому ніхто з фізично сильних хлопців і чоловіків, що були в клубі, не закликав хуліганів до порядку? Коли ж бібліотекар Г. Бірловська зауважила «героям», що так робити не годиться, вони почали принижувати її, образжати.

А де ж лицарі, де справжні мужичини? Чому ніхто не захистив жінку? Чому не викинули п'яних молодиків з клубу?

Звичайно, я не збираюся узагальнювати. Мені відомо чимало сіл, де на вечорах господарюють комсомольці, де роками не буває жодного порушення громадського порядку. Але, на жаль, трапляються й

такі випадки, як у Великих Троянах, і про це мовчати не можна.

За родом своєї діяльності мені доводиться часто зустрічатися з випадками хуліганства. Доводилось прослідкувати і психологію хулігана. І ось мої висновки. В тому, що серед нас трапляються люди, подібні до Леонтія Окіпняка, Миколи Кучеренка, винні ті, хто стоїть поруч хама і не смикне його за рукав.

Але де ж починається хуліган, які умови потрібні для інтенсивного його «виروضання»? Ви заходите в автобус, бачите хлопчину, що сидить, дивлячись у вікно, а поруч стоїть бабуся чи вагітна жінка. Звісно, це не хуліганство, але від зневаження оточуючих до цього недовгий крок. І якщо хтось із пасажирів зауважив хлопчині, звернувся до його почуттів, до його чоловічої гордості, можливо, хлопцеві це запам'яталося б і вже наступного разу він сам звернувся би увагу на присутніх, не зайняв би місця, якщо поруч стоїть жінка чи дівчина.

Це лише один приклад, але їх навести можна безліч. Якщо син виростає егоїстом, якщо виконуються всі його бажання і примхи, якщо батьки «березжують» дитину від праці, виростає тип, якому все дозволено, який дивиться на людей звернувшись до себе, як на засіб здійснення своїх бажань. Від егоїста до хулігана стежка пряма.

Та все це, так би мовити, теорія, а що дійсно робити з хуліганом, який з'являється серед громадян, псує настрої, псує час, відведений трудящими для відпочинку? Покликати міліціонера? Так найчастіше і роблять. А якщо міліціонера поруч немає? Тоді дехто нія-

ково відвертається, мовляв, нащо втручатися, мене ж поки що не чапають, а зачепи його, — гріха не обберешся.

Втім і справа, що поки що... Відверта, серйозна і принципова розмова на цю тему, розмова по великому рахунку в колективі, на комсомольських зборах, на сільському сході, за судження громадської інертності, небажання «бруднити руки» вкрай необхідна.

Держава йде назустріч громадянам, які борються за зразковий порядок в наших селах і містах, на наших вулицях, у парках, скверах, клубах. В Указі Президії Верховної Ради СРСР від 26 липня 1966 року «Про посилення відповідальності за хуліганство» говориться про те, що дії громадян, спрямовані на попередження злочинних чинків і затримання злочинця, є правомірними і не підлягають кримінальній відповідальності, навіть якщо ціми діями буде заподіяно шкода злочинцеві.

Отже, цей Указ дає громадянським організаціям, окремим громадянам широкі можливості боротися з хуліганством. Наш спокій, наш побут залежить від нас самих. Стає дуже прикро за людей, які звикли діяти за принципом «моя хата скраю», які з міщанських міркувань чи просто через байдужість перекладають «брудну» справу боротьби з хуліганством на плечі інших.

І. ШЕХОВЦОВ,
радник юстиції.

НАШ СУБОТНИЙ ГІСТЬ

Петро Сингаївський автор книжок «Лірика моєї весни», «Зорі по-руч», «Наш флот», «Теплість», «Сніг під місяцем», «Моя турбота вільна». Незабаром вийдуть з друку кілька нових його книг.

Майже три тижні київський поет перебував на Кіровоградщині. Зустрічі з людьми підказали нові теми, нові барви побачив він у степовому краю.

Поет поділився сьогодні думками у клубі цікавих зустрічей «Молодого комунара».

А звідки ж бентега?

Мені пощастило неспало їздити по всій нашій Радянській країні від Карпат і до Тихого океану, і завжди я повертаюся з відраження глибоко схвилюваної величчю і щедрістю природи, розмахом творчих робіт і задумів, красою духовного світу радянських людей, що будують найсправедливіше суспільство на земній кулі і не даремно стоять на сторожі миру, на варті найпередовіших ідеалів людства.

Вже третій тиждень я на Кіровоградщині, і кожен день приносить все нові і нові враження, які певне, стануть поетичними рядками. Зустрічі з робітниками Олександрії, з колгоспниками Онуфріївського району, з трудівниками Кремеса, Кіровограда все більше дають мені для пізнання цього чарівного краю.

Кіровоградщина багата літературно-мистецькими традиціями, і радісно бачити й відчувати, як шире сприймають тут слова, і скільки тут зростає талановитої молоді. І головне те, що ця молодь іде в літературу з глибини народу і живе його тривогами і турботами.

Я твердо впевнений, що ніколи не зможе написати високохудожнього твору той, хто не цікавиться повсякденним життям, не вболіває за людські долі. Бо справжня поезія — це не просто вияв почуттів, це не тільки зображення навколишнього світу, що все ширше розкривається перед силою розуму.

Поезія — це перш за все голос громадянства-творця, пісня певтного борця за щастя людства.

Просто мусить уміти «наступати іноді на горло власній пісні», як сказав Володимир Маяковський, тобто звиряти свої переживання і думи з інтересами суспільства.

І про це ми не повинні забувати ніщо!

П. СИНГАЙВСЬКИЙ.

Таке назколо все весняне:
І люди, й вікна, й дерева,
І в мене сум на серці тане,
І знов ростуть нові слова.
Живу промінно й

тепловійно,
Іду, мов травень, по землі.
І вчуся думати спокійно
Про всі тривоги і жалі.
А далі ті думки облишу,
Щоб падать зорями в траву
І дарувати людям тишу,
Звичайну тишу лісову.

Не потрібен дрібен дощик,
А потрібна злива...
Хай нам каші зварить

горщик,
Дівчина щаслива.
У палаті чи в колибі
Ми гостюєм нині —
Скажем лагідне спасибі
Добрий господарі.
Бо про всі турботи наші,

Що б ми говорили,
Якби нам такої каші
Люди не зварили!

Вітер над долиною,
Вітер над горою
Пахне топилою
Ніжною корою.
Тихо похитнулося
Моледе колосся.
Ще не все минулося,
Хоч й не все збулося.

Чому такі стурбовані
Над нивами хмарині,
Цідо, сонцем пофарбовані,
Горять, немов жарини.
Чому такі збентежені
Береги на узгір'ї,
Що, срібно розмережані,
Неначебо сузір'я.
Здається, що всімається
Мені ця мить ранкова.
На щастя закругується
Дорога, як підкова.

СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ

НА ШОСЕ — ВЕЛОГОНЩИКИ

Триває обласна спартакіада профспілок, присвячена 100-річчю від дня народження В. І. Леніна. Три дні на Кіровоградщині вело тривала змагання з велоспорту на першість збірних команд ДСТ. Першими стартували жінки (командна гонка на 20 кілометрів). Найкращий результат показала команда «Авангард» у складі Тетяни Пащенко та Валентини Іванюк. На друге місце вийшла команда ДСТ «Спартак», на третє — ДСТ «Буревісник».

Гострою боротьбою відзначилася гонка чоловіків на 50 кілометрів. Першою фінішувала команда «Авангард» в складі кандидатів у майстри спорту Віктора Тесленка та Владислава Гулака, першорозрядника Миколи Ворони і майстра спорту Валентина Тедоренка. Другою прийшла команда ДСТ «Буревісник», третьою — ДСТ «Спартак».

Другого дня учасники змагань вийшли на гонку з роздільного старту. Серед жінок дистанцію 20 км. найкраще пройшла Антоніна Дятел («Буревісник») її результат 38 хв. 24 сек. Серед чоловіків у гонці на 25 кілометрів першість

здобув майстер спорту авангардівець Валентин Тедоренко. Групова гонка на третій день супроводжувалася короткочасним дощем. Цього дня гонщикам треба було подолати 40 кілометрів. Хорошу фізичну підготовку показали майстер спорту Галина Стебляна і Вікторія Макаровська (ДСТ «Буревісник»). Перша пройшла за 1:22,07 сек., друга фінішувала нізніше на одну секунду.

Великим випробуванням для чоловіків стала гонка на дистанцію 100 кілометрів. Чемпіоном обласної ради профспілок став Валентин Тедоренко (ДСТ «Авангард»). Другим подолав відстань майстер спорту Леонід Стеченко (ДСТ «Буревісник»), третій був Григорій Шеремет (ДСТ «Буревісник»).

Командне перше місце виграли велогонщики ДСТ «Авангард».

В. ЗВЕРЖХОВСЬКИЙ,
суддя республіканської категорії.

На фото: стартує жіноча команда ДСТ «Буревісник».

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ПЕТРОСЯН—СПАСЬКИЙ — 9,5:11,5

Позавчора учасники матчу на першість світу з шахів догравали відкладену попередній 21-у партію. Позиція чемпіона виявилася ненадійною, Б. Спаський швидко реалізував перевагу.

ЧЕМПІОНКА — НАША

В Одесі закінчилась першість із спортивної гімнастики серед студентів факультетів фізичного виховання педагогічних вузів України. В змаганнях брали участь одинадцять команд.

Найкращою першою дня лідерами стали студентки з Кіровограда.

Спортивне шастя прийшло до першорозрядниці Світлани Венгер. Виступаючи по програмі майстрів спорту, вона перемогла досвідчених гімнасток і стала абсолютною чемпіонкою. У

майстра спорту Наталії Ярової — загальне третє місце і звання чемпіонки з опорних стрибків. В командному заліку кіровоградські студентки (тренер М. П. Гасман) вийшли на третє місце.

Невдало виступила чоловіча команда, яку тренує Е. П. Нечай. В ній можна відзначити лише третюкурсника Олега Яровинського і першокурсника Віктора Зайцева.

В. СЕРГЕЄВ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 15 червня. Перша програма. 9.00 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Теленовісти. (М). 9.30 — Для школярів «Будильник». (К). 10.00 — Музичний кіоск. (М). 10.30 — «Скарбниця Ленінграда». Офорт Рембрандта в Ермітажі. (Ленінград). 11.00 — «Шлях в науку». (М). 12.00 — «Привіт нашим друзям». Концерт для дітей (Вільно). 12.45 — Наші афіші. (М). 12.50 — «Тисяча порад». (К). 13.00 — «Сільська голубка». (М). 14.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 14.30 — Для школярів «Ліра». (К). 15.00 — День медичного працівника «Здоров'я». (М). 15.30 — Концерт самодіяльності колективу клубу Управління внутрішніх справ м. Києва. (К). 16.10 — Програма передачі (К). 16.15 — «Камертон доброго настрою». (Херсон). 16.45 — Інформаційна програма «Час». (М). 17.00 — Програма кольорового телебачення (М). 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (М) — «Торпедо-Морець» (Одеса). 21.15 — «Пабат миру». Міжнародна програма (М). 22.00 — Художній фільм «Відпочинок біля моря». (К). 23.15 — «Музика віва!» Певелача з Берліна.

ПОНЕДІЛОК, 16 червня. Перша програма. 12.45 — Теленісти. (К). 12.55 — Кіножурнал та художній фільм «Дівчина на товчліні». (Кіровоград). 14.30 — Наші оголошення. (Кіровоград). 18.00 — Для школярів. Телевізійне агентство «Піонерія». (Тбілісі). 18.30 — «Тихі дисперсанти» (М). 19.00 — «Полтава». Прем'єра телевізійного спектаклю. (М). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.00 — День одного колгоспу. (Кіровоград). (М). 21.15 — Художній фільм «Дівчина на трамвії». (Кіровоград). 22.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. ЦСКА — «Динамо» (К). 2-й тайм.

ВІТРОРОК, 17 червня. Перша програма. 12.10 — «Екран учителя». Особливості нової програми з математики для перших — третій класів. (К). 13.00 — Кіножурнал та художній фільм «Полуденний паром». (Кірово-

град). 17.40 — Ленінська трупова виста. «20 мільйонів інженера Лака». (Тбілісі). 18.00 — «Умілі руки» (М). 18.30 — Теленісти. (К). 18.50 — Рекламка. (К). 19.00 — «Пропавший» Тележурнал. (К). 19.30 — «Музичний кружок». (М). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.00 — В авантурі антиімперіалістичної боротьби. (М). 21.15 — «Ленін і наш край». «Допомага Ленінському ЦК Єлисаветградським більшовикам». (Кіровоград). 21.55 — Кіножурнал та художній фільм «Полуденний паром». (Кіровоград). Друга програма. 21.00 — «В авантурі антиімперіалістичної боротьби». (М).

ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

НЕДІЛЯ, 15 червня. 9.00 — Гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — «Скарбниця Ленінграда». (Ленінград). 11.00 — Художній фільм «Генерал Рахіманов». 12.00 — «Привіт нашим друзям». Концерт. (Вільно). 12.45 — Кіножурнал «Євангеліє дня». (М). 13.00 — «Сільська голубка». (М). 14.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Мурманськ). 14.30 — Для школярів. «Ліра». (К). 15.00 — Сьогодні — День медичного працівника. Передача «Здоров'я». (М). 15.30 — Концерт художньої самодіяльності. (К). 16.15 — «Камертон доброго настрою». (Херсон). 16.45 — Програма «Час». (М). 17.00 — Програма кольорового телебачення. 1. «Клуб кіномандрівників». 2. «Мультипанорама». 3. Співає Ш. Алашвар. (М). 19.30 — Футбол: «Динамо» (Москва) — «Торпедо». 21.15 Міжнародна програма «Набат миру». (М). 22.00 — Кінокомедія «Відпочинок біля моря». (К). 23.15 — «Музика віва!». (Берлін).

ПОНЕДІЛОК, 16 червня. Перша програма. 12.10 — «Екран учителя». Особливості нової програми з математики для перших — третій класів. (К). 13.00 — Кіножурнал та художній фільм «Полуденний паром». (Кірово-

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Приїздіть навчатися

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4
ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

формувальники машинної формовки, слюсарі-інструментальники по штампах, пристосуваннях і пресформах, слюсарі-ремонтники, слюсарі-сварники, слюсарі механо-складальних робіт, токарі (дівчата).

Ті, що вступають до МПТУ № 4, повинні мати освіту 8-9-10 класів середньої школи та бути фізично здоровими.

Навчання в МПТУ № 4 безплатне. Крім того, учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундированням і спецодягом, а формувальникам надається обладнаний гуртожиток.

Строк навчання 2 роки, а формувальникам машинної формовки і слюсарям механо-складальних робіт — 1 рік.

Початок занять 1 вересня.

Вступники подають заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику з школи, свідоцтво про народження, а для тих, що досягли віку 16 років — паспорт, довідку з місця проживання, автобіографію, шість фотокарток (розміром 3х4 см).

Прийом документів щоденно, крім неділі, з 10 до 16 години.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтєвої революції, 20. Тел. 2-36-73, 2-37-50.

ДИРЕКЦІЯ.

Дніпропетровський хіміко-механічний технікум
ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА ДЕННЕ ВІДДІЛЕННЯ НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

устаткування хімічних заводів, експлуатація автоматичного обладнання хімічних підприємств, технологія виробів із пластмас, технологія лаків і фарб, технологія гуми, аналітична хімія.

Приймаються юнаки і дівчата з освітою 8 класів. Екзамен проводиться українською та російською мовами на загальних для всіх технікумів умовах.

Технікум забезпечує гуртожитком.

Адреса технікуму: м. Дніпропетровськ-17, ГСП-717, пр. Петровського, 38.

Хати грамавам № 8 або № 15 від вокзалу до зупинки «Авіаційна».

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРИЙСЬКИЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969—1970 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На денне відділення на базі неповної середньої школи на такі спеціальності: електроапаробудування, обробка металів різанням, електроустаткування промислових підприємств і установок; на базі середньої школи — на спеціальність електроапаробудування.

Вступники складають такі іспити: на базі середньої освіти — з української мови та літератури або російської мови та літератури (твір) і математики (усно) і на базі восьмирічної школи — з української або російської мови (диктант) і математики (усно).

Заява про прийом подається на ім'я директора технікуму і додаються такі документи: документ про освіту (оригінал), автобіографія, медична довідка (форма 286), три фотокартки 3х4 см, витяг з трудової книжки.

Особі, нагороджені після закінчення восьмирічної школи похвальною грамотою або після закінчення десятирічки золотою медаллю, зараховуються до технікуму без екзаменів.

Прийом заяв від осіб, що закінчили восьмирічну школу — з 13 червня до 31 липня; від осіб, що закінчили середню школу — з 1 червня по 15 серпня.

Вступні екзамен з 1 по 20 серпня.

Адреса технікуму: м. Олександрія Кіровоградської області, вул. Жовтєва, 62.

ПОЛТАВСЬКИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ТЕХНІКУМ
ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1969—1970 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На перший курс стаціонарного відділення (на базі неповної середньої школи) по спеціальностях: плодосовіщництво; агрохімія; гідромеліорація.

Строк навчання на стаціонарному відділенні 3 роки 6 місяців.

На заочний відділ на 1 та 3 курси по спеціальностях: плодосовіщництво; гідромеліорація.

Заяви та документи про вступ на стаціонарний відділ приймаються до 31 липня, на заочний відділ — до 30 листопада.

До заяви додається: документ про освіту (оригінал), автобіографія, 3 фотокартки (розміром 3х4 см), медична довідка (форма № 286).

Вступні екзамен: на стаціонарний відділ — з 1 по 20 серпня на заочний відділ — з 1 листопада по 14 грудня.

Вступники на 1-й курс складають екзамен з російської або української мови (диктант), математики (усно).

Вступники на 3-й курс заочного відділення по спеціальності «Гідромеліорація» складають вступні екзамен з української або російської мови і літератури (твір), математики (усно), а по спеціальності «Плодосовіщництво» — з української або російської мови і літератури (твір), хімії (усно).

Вітанини в особі, нагороджені медаллями, приймаються без вступних екзаменів. Учні стаціонарного відділення забезпечуються стипендією та гуртожитком на загальних підставах.

За довідками звертатись на адресу: м. Полтава, вул. Скороди, 18.

ДИРЕКЦІЯ.

ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ТЕХНІКУМ
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969—70 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СТАЦІОНАРНИЙ ТА ЗАОЧНИЙ ВІДДІЛИ

Технікум готує АГРОНОМІВ та БУХГАЛТЕРІВ для сільськогосподарських підприємств. Крім основної кваліфікації, кожному випускникові стаціонарного відділення присвоюються додаткові: ТРАКТОРИСТА-МАШИНІСТА і ШОФЕРА.

На стаціонарний відділ по спеціальності «Агрономія» і «Бухгалтерський облік в сільськогосподарському виробництві» приймаються особи, що закінчили 7, 8 і 9 класів середньої школи (строк навчання по спеціальності «Агрономія» — 3 роки 6 місяців, по спеціальності «Бухгалтерський облік» — 2 роки 10 місяців).

На заочний відділ по спеціальності «Бухгалтерський облік» на перший курс приймаються особи, що закінчили 7, 8, 9 класів середньої школи (строк навчання 3 роки 10 місяців), на третій курс приймаються особи, що закінчили 10—11 класів середньої школи (строк навчання 1 рік 10 місяців).

Вступники складають екзамен: на базі 8 класів — з української мови (диктант), математики (усно), на базі 10 класів — з української мови (твір), математики (усно).

Прийом документів від вступників на базі 7, 8 та 9 класів — до 31 липня, на базі 10—11 класів — до 15 серпня.

До заяви додаються: автобіографія, документ про освіту (в оригіналі), три фотокартки (розмір 3х4 см), медична довідка (форма № 286), характеристика з трудової або колегіальної книжки (для осіб, що мають виробничий стаж).

Вступні екзамен з 1 по 20 серпня.

Для вступників при технікумі організовані підготовчі курси для підготовки до вступних екзаменів з 20 липня по 1 серпня.

Про технікум і гуртожиток, їдальню, кінозал і спортзал.

Документи надсилають на адресу: с. Шанівека Знамянського району Кіровоградської області.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ для підготовки малярів, теслярів, малярів, малярів-штукатурів

Строк навчання 1—2 роки.

Приймаються юнаки та дівчата 1953—1954 років народження в освітою 8—10 класів.

Учні забезпечуються безплатним харчуванням, обмундированням, спецодягом, гуртожитком і одержують 33 проценти сум, зароблених під час виробничої практики.

Для вступу треба додати заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про народження, паспорт, документ про освіту (в оригіналі), характеристику з школи, довідку з місця проживання, довідку про сімейне становище і 6 фотокарток (3х4 см).

Документи приймаються до 1 серпня.

Початок занять — 1 вересня.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 3.

Довідки даються по телефону 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969—70 НАВЧАЛЬНИЙ РІК ПО СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПРОМІСЛОВЕ ТА ЦИВІЛЬНЕ БУДІВНИЦТВО» (НА ПЕРШІЙ І ДРУГІЙ КУРСІ ДЕННОГО ВІДДІЛЕННЯ).

Вступники на перший курс складають екзамен з російської або української мови (диктант) і математики (усно). На другий курс — з російської або української мови і літератури (твір) та математики (усно).

Без вступних екзаменів приймаються особи, нагороджені після закінчення школи похвальною грамотою та золотими (срібними) медаллями.

Заяви приймаються в групі на базі неповної середньої школи — до 31 липня, на базі середньої школи — до 15 серпня.

Вступні екзамен з 1 по 20 серпня.

Початок занять 1 вересня.

Учні одержують стипендію на загальних підставах. Інгородні забезпечуються гуртожитком.

Заяви та документи надсилають на адресу: м. Кіровоград, вул. Уфійська, 4.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ для підготовки малярів, теслярів, малярів, малярів-штукатурів

Строк навчання 1—2 роки.

Приймаються юнаки та дівчата 1953—1954 років народження в освітою 8—10 класів.

Учні забезпечуються безплатним харчуванням, обмундированням, спецодягом, гуртожитком і одержують 33 проценти сум, зароблених під час виробничої практики.

Для вступу треба додати заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про народження, паспорт, документ про освіту (в оригіналі), характеристику з школи, довідку з місця проживання, довідку про сімейне становище і 6 фотокарток (3х4 см).

Документи приймаються до 1 серпня.

Початок занять — 1 вересня.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 3.

Довідки даються по телефону 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

КИЇВСЬКИЙ РІЧКОВИЙ ТЕХНІКУМ
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969—70 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА І КУРС ДЕННОГО ВІДДІЛЕННЯ НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

морське судноводіння (на суднах змішаного плавання море — ріка); судноводіння на внутрішніх водних шляхах; експлуатація електрообладнання суден; експлуатація судових силових установок.

Приймаються особи чоловічої статі, що мають неповну середню освіту і яким на 1 квітня 1969 року минуло 15 років, та старшого віку (до 30 років).

Строк навчання — 3 роки 7 місяців — 4 роки.

Вступники складають екзамен з української або російської мови (диктант) та математики (усно).

Прийом заяв і документів з 1 червня до 31 липня (поштою або особисто).

Вступні екзамен з 1 по 20 серпня.

Гуртожитком забезпечуються всі приїжджі учні. Стипендія — на загальних підставах.

Докладні відомості про умови прийому та навчання висилаються.

Адреса технікуму: м. Київ, 71, вул. Фрунзе, 9.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

КИЇВСЬКИЙ ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНИЙ ІНСТИТУТ
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ В 1969 РОЦІ НА ПЕРШІ КУРСІ НАВЧАННЯ З ВІДРИВОМ І БЕЗ ВІДРИВУ ВІД ВИРОБНИЦТВА З СПЕЦІАЛЬНОСТЯМ:

промислове і цивільне будівництво; архітектура (з відривом від виробництва); виробництво будівельних виробів і конструкцій; теплогазопостачання і вентиляція; водопостачання і каналізація; міське будівництво; інженерна геодезія (з відривом від виробництва); будівельні та шальові машини в обладнанні; автоматизація і комплексна механізація будівництва.

Особі, що вступають до Інституту на всі спеціальності, за винятком «Архітектура», складають вступні іспити з таких дисциплін: профілюючих: математики (письмово і усно) та фізики; непрофілюючих: української або російської мови (твір).

Особі, що вступають на спеціальність «Архітектура», складають вступні іспити з таких дисциплін: профілюючих: малювання, креслення, математики, фізики; непрофілюючих: української або російської мови (твір).

Заяви приймаються: на навчання без відриву від виробництва (заочне і вечірнє) — з 20 квітня до 31 липня; на навчання з відривом від виробництва (денне) — з 20 червня до 31 липня.

На заочне навчання приймаються особи, які проживають в м. Києві і Київській області, а на вечірню форму навчання тільки особи, які проживають в м. Києві.

Вступні іспити проводяться: на навчання з відривом від виробництва — з 1 по 20 серпня на навчання без відриву від виробництва (поштою) — з 15 травня по 20 серпня.

Заяви подаються на ім'я ректора. Інститут має гуртожиток.

Адреса Інституту: Київ — 37, Повітрофлотський проспект, 99/101.

РЕКТОРАТ.

Знамянське міське професійно-технічне училище № 7
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969—1970 НАВЧАЛЬНИЙ РІК ПО СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ:

помічники машиністів тепловозів і паровозів, слюсарі по ремонту тепловозів і електровозів, чергові по станції, оглядачі вагонів, слюсарі по ремонту вагонів і автогалів, бригадири по поточному утриманню залізничних колій, електромонтери освітлювальної і силової мережі.

В училищі приймаються юнаки та дівчата віком від 16,5 до 25 років з освітою за 8—10 класів.

Вступники повинні подати такі документи: свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма № 286), характеристику, 4 фотокартки розміром 3х4 см.

Учням виплачується стипендія в розмірі 23 крб. 50 коп., відмінникам навчання — 29 крб. Тим, хто навчається на спеціальності «Оглядачі вагонів», «Бригадири колій» і «Монтери освітлювальної і силової мережі», забезпечуються гуртожитком.

При училищі їдальня.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: м. Знамянка Кіровоградської обл., вул. Р. Люксембург, 6.

ДИРЕКЦІЯ.

АРХАНГЕЛЬСЬКИЙ ЛІСОТЕХНІКУМ
ПРОДОВЖУЄ ПРИЙОМ ЗАЯВ

від випускників восьмих класів, які бажають навчатися на першому курсі з таких спеціальностей: технік-технолог і технік-механік по автомобілях і тракторах.

Документи надсилають на адресу: г. Архангельск, ул. Володарская, 30, лесотехникум.

ЛЬВІВСЬКИЙ ПОЛІГРАФІЧНИЙ ТЕХНІКУМ
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969—1970 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СТАЦІОНАРНОМУ ВІДДІЛЕННІ ТЕХНІКУМ ГОТУЄ:

на базі неповної середньої школи: техніків-технологів по виготовленню форм високого друку; техніків-технологів по друкарських процесах високого друку; на базі середньої школи: техніків-механіків по експлуатації поліграфічних машин та устаткування; техніків-технологів плоского друку; бухгалтерів для роботи на поліграфічних підприємствах.

НА ЗАОЧНОМУ ВІДДІЛЕННІ:

на базі неповної середньої та середньої школи: техніків-технологів по виготовленню форм високого друку; техніків-технологів по друкарських процесах високого друку; техніків-технологів плоского друку; техніків-технологів брошурувально-палітурного виробництва; на базі середньої школи: бухгалтерів.

Вступники складають іспити: на базі неповної середньої школи — з української або російської мови (диктант) і математики (усно); на базі середньої школи — з української або російської мови і літератури (твір) і математики (усно).

Для вступу треба подати заяву, свідоцтво про освіту (в оригіналі), автобіографію, медичну довідку (форма 286), три фотокартки (3х4).

Заяви приймаються на стаціонарне відділення на базі неповної середньої школи — з 1 червня по 31 липня 1969 року; на базі середньої школи — з 1 червня по 15 серпня 1969 року; на заочне відділення — з 3 травня по 10 серпня 1969 року.

Вступні іспити з 1 по 20 серпня 1969 року.

Адреса технікуму: м. Львів-4, пл. Радяська, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Златопільський зоотехнікум
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969—1970 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Приймаються особи з неповною середньою освітою.

Вступні екзамен з 1 по 20 серпня 1969 року з української мови (диктант) і математики (усно).

Для вступників організуються заняття на підготовчих курсах.

Заяви з необхідними документами надсилають і звертаються за довідками на адресу: м. Новомиргород Кіровоградської обл., зоотехнікум.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони
м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 29-33-55, відділу пропаганди — 29-33-57, решти відділів — 29-33-55.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського об'єкта ЛКСМУ г. Кіровоград.
Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.